08/11/2024

«Παίξε πλακιώτικη κιθάρα!»: Μουσική βραδιά στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»

/ Ενορίες

Μουσικό αφιέρωμα με τραγούδια που παρέπεμπαν στο ρομαντισμό και την αθωότητα της Παλιάς Αθήνας παρουσίασε η μικτή χορωδία και ορχήστρα του Μουσικού Ομίλου Νικαίας, την Πέμπτη 7 Νοεμβρίου, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Το ρεπερτόριο της βραδιάς περιελάμβανε διαχρονικά και αγαπημένα τραγούδια ρετρό, αρχοντορεμπέτικα και ελαφρολαϊκά. Στη διδασκαλία και την επιμέλεια του προγράμματος ήταν η Όλγα Καμηλάρη. Συμμετείχαν στα σόλο η Σταυρούλα Καμακάρη και η Κυριακή Καμακάρη, στην παρουσίαση ο Χρήστος Καμακάρης, στο Πιάνο η Γεωργία Δροσινού, στο Μπουζούκι ο Αλέξανδρος Παπαϊωάννου και στην Κιθάρα ο Ανδρέας Καλλέργης.

Η χορωδία και η ορχήστρα επιχείρησαν μία ρομαντική μουσική βόλτα στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Η παλιά Αθήνα ζωντάνεψε μέσα από μουσικές και τραγούδια που έγιναν μεγάλες επιτυχίες, καθώς και άλλα που δεν ακούστηκαν αρκετά. Όλα τους όμως μικρά διαμάντια, εμπνευσμένα από την καθημερινή ζωή και από ιστορίες αγάπης.

Η διαχρονικότητα των τραγουδιών αυτών είναι αξιοθαύμαστη, παρ’ ότι κάποια έχουν ηλικία μεγαλύτερη του αιώνα. Η αναζήτηση της αποτύπωσης της Αθήνας σε τραγούδια, κρύβει ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Οι κοινωνικές αλλαγές μέσα από τις οποίες πέρασε, η ιδιαίτερη ατμόσφαιρα κάθε δεκαετίας, αλλά και η ίδια η πόλη, αντικατοπτρίζονται σε στίχους και μουσικές με πολύ πιο έντονο τρόπο απ’ ότι κανείς θα φανταζόταν. Παρασέρνοντας τους θεατές της εκδήλωσης σε ένα νοσταλγικό περίπατο στα ανηφορικά δρομάκια της Πλάκας, με μυρωδιές από αγιόκλημα και γιασεμιά.

Η μουσική παράσταση ξεκίνησε με τα τραγούδια του κρασιού που έφτασαν στο ζενίθ τους την δεκαετία του 1930 και είχαν αρχίσει να γράφονται τα πρώτα χρόνια της οπερέτας. Η ελληνική οπερέτα φέρνει μαζί της έναν καθαρά ευρωπαϊκό αέρα και πραγματεύεται σχεδόν αποκλειστικά τη ζωή των αστών. Ένα σύνθετο είδος που συνδυάζει μουσική, χορό, θέατρο, αντιπροσωπευτικά δείγματα του οποίου παρουσίασε η χορωδία και η ορχήστρα.

Η συνέχεια αφορούσε το Μικρασιατικό τραγούδι, κυρίως αυτό που δημιουργήθηκε στη Σμύρνη πριν το 1922, αλλά και αυτό που οι συνθέτες της Μ. Ασίας δημιούργησαν στην Ελλάδα, αναπροσαρμόζοντας τη θεματολογία και επικεντρώνοντας στα προβλήματα της προσφυγιάς.

Η γέφυρα ανάμεσα σε αυτό το τραγούδι με εκείνα του ελλαδικού χώρου τα επηρεασμένα από τη δύση, πραγματοποιείται το 1937 με την εμφάνιση του Βασίλη Τσιτσάνη και τους συνεχιστές του. Το ρεμπέτικο βρίσκει απήχηση σε όλο και μεγαλύτερα στρώματα του πληθυσμού και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αλλάξει η θεματολογία του με την εμφάνιση των αρχοντορεμπέτικων και να αλλάξουν οι χώροι στους οποίους ακούγονταν.

Μία από τις κατηγορίες της μουσικής που καλλιεργούσαν ήδη από τα μέσα του 19ου αιώνα οι Έλληνες της Σμύρνης, ήταν τα αστικά τραγούδια, το ελαφρό και επιθεωρησιακό τραγούδι, καθώς και οι καντάδες. Μετά το 1922 τα είδη αυτά,

αυτούσια ή μεταπλασμένα, διαδίδονται σε ευρύτατα στρώματα του πληθυσμού και όχι μόνο του προσφυγικού, και πολλοί από τους στίχους των τραγουδιών των προσφύγων προσαρμόστηκαν στα δεδομένα της ζωής του Πειραιά, της Αθήνας και των μεγάλων επαρχιακών πόλεων.

ληρώθηκε
αρώματα

KAWAI

ENOPIA
Εν Χριστώ...